

burde bevilge det meest Mulige, burde bevilge Alt, for hvis Udgivelse vi paa nogen Maade kunne finde Uudfyldning. Jeg seer Hovedsagen i Bevilgelsen eller Iffebevilgelsen; det simple Pengespørgsmaal stiller sig for mig som Hovedspørgsmaalet. Det er mig om at gjøre, at komme til den Erkjendelse, at der er skeet Overskridelser, at der er gaaet forvidt i den Brug, man har gjort af sine Udkomster til at kunne bruge Statens Pengemidler uden Bevilling. Det er mig om at gjøre, at dette kommer til Erkjendelse igjennem en Dom, men igjennem en Dom over mere indskrænkede Summer i deres Omfang, igjennem en Dom, som første Gang, den bliver paakaldt, bliver paakaldt med stort Maadehold af den lovgivende Forsamling. Vi ere Alle endnu paa Provvernes Omraade, saavel Regjeringen som Repræsentationen, og Repræsentationen bør, saa forekommer det mig, for ikke at svække sin Magt og Betydning, som er saa vigtig, idet den første Gang befinder sig i den Nødvendighed at gjøre et Stridt af den Art, gjøre det med den størst mulige Forsigtighed; deri ligger egentlig Forskjellen imellem os. Jeg er specielt bleven manet frem af det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 2den Valgtreds (A. Hage). Det ærede Medlem har, en passant, troer jeg, klaget over Bebreidelser, og jeg skulde næsten troe, over Bebreidelser, som vare komne fra min Side. Han nævnedes rigtignok Mindretallet; men jeg troer, at det navnlig var mig, han meente. Det ærede Medlem lægger vistnok ikke Mærke til, at det, han kalder Bebreidelser, var Svar paa hans Bebreidelser til mig. Det er en Vane, jeg har, men som jeg ikke kan gjøre mig fri for, at, naar Noget her i Thinget under Forhandlingerne lader falde Ord, som angribe mig og mine Ansættelser, saa svarer jeg rask derpaa; saa godt jeg kan, og bider fra mig som den Angrebne; men saa kan man ikke klage over Bebreidelser, det er under alle Omstændigheder kun Bebreidelser, der følge af Bebreidelser. Det ærede Medlem har paakaldt Ord, udtalte af mig i det forrige Møde, da jeg advarede imod enhver bevæbnet Neutralitet. Det er mig altid kjær, naar Andre saaledes paakalde mine Dittringer. Det er ubehageligt

at skulle gjøre det selv, og man griber nødig til det; men naar de fremføres af Andre, saa er det behageligt, saa har man dem, og er nødt til at holde sig til dem. Af mine Ord, som det ærede Medlem saaledes fremdrog, seer man tydelig, hvorledes min Stilling er og altid har været i hele denne Sag. Jeg er imod en bevæbnet Neutralitet, og jeg finder ikke her nogen bevæbnet Neutralitet. Det har ikke været Regjeringens Henstigt. Evertimod er det erklæret af den, at den ikke vilde gaae til nogen bevæbnet Neutralitet. Der er Forskiel paa en bevæbnet Neutralitet og en vis Grad af Bæbning under Neutraliteten; men her er, jeg gjentager det, ingen bevæbnet Neutralitet. Det ærede Medlem har ganske rigtig bragt i Erindring, at jeg tidligere advarede derimod. Det er saa min Sedvane. Jeg gjør forud Alt, hvad der staaer i min Magt, for at forhindre det, der er skadeligt; men jeg erkjender alligevel, at de, der skulle handle, maae handle efter deres Betragtningssmaade og deres egne Indskydelser, naar der skal komme en kraftig Handlemaade ud deraf, og naar vi skulle dømme dem bagefter, saa maae vi ikke stille os op og sige, at vor Mening var den rette, og den, hvorefter de skulle dømmes, men vi maae gaae ind i deres Betragtningssmaade, og dømme dem efter deres Maalestof, og det er det, jeg nu gjør. Idet jeg udtaler dette, siger jeg ikke dermed, at Røstningerne ere skete i det Omfang, som jeg vilde have anset for det rette, om jeg havde været i de Paagjældendes Sted, men jeg har ikke været i de Paagjældendes Sted; det er ikke en Tilfældighed, at jeg ikke har været i de Paagjældendes Sted, det er ikke en Tilfældighed, at ikke Andre have været i de Paagjældendes Sted, det har ligget i Begivenhedernes Magt, i den Kongelige Villie, i den hele Udviklingskræfte. Vi maae tage Omstændighederne, som de have været, og bedømme Omstændighederne, som de have været; vi maae ikke, ved at fornægte Anerkjendelsen af den Virksomhed, den Drift, som ligger og skal boe hos Manden, navnlig saalænge han har Deel i en Regjering, søge at undergrave denne Virksomhed og Drift, og derved svække enhver Regjering. Repræsentationerne have aldrig gjort noget Farligere,